

— 58 —

—¡La Pàtria entera agonisant se engruna!—
entre 'ls runáms, crits de mullers ressonan:
—¡La mort mes dolsa es la que 'ls cors se donan
ans que rendirse!—

Y pegant foch damunt lo feix de prendas
que 'ls Saguntins habian fet la pila,
cada muller, que un nin al bras hi enfila,
cerca 'l morirse:

Tement encara que 'ls vencedors, arriben
ans ser las carns que colra 'l foch, torradas,
crusan llurs fills ab sas darrers miradas,
besos donantse:

Y al sacrifici ja resoltas totes,
als nins ofegan restryent sas galdas;
van nús punyals posant sas mans mes altas,
y ellas matantse:

Cendras y fums com un aixam de núvols,
rotllan lo flam per eternal memoria;
lo cau dels martres apar ja una gloria
dintre de un temple;

Y agenollats y humitejant los párpres,
los vencedors, com muts y folls mirantse,
y Espanya y Roma y tot lo mon pasmantse,
.....¡pren un eczemple!.....

JOSEPH VERDÚ.

— 59 —

PRIMER ACCÉSSIT AL TOMO LITERARI.

creat per lo jurat calificador

consistent en una colecció de toms de varios autors.

ADJUDICAT Á LA POESÍA LÍRICA

LO JARDINER.

Una poncella d' un bell roser
Vaig veurer naixer al raig primer
D' un demati;
Era tant bella, que lo meu cor
Per la poncella va senti amor
Cuan la vegi.

ADVERTENCIAS.

Recomaném á nostres corresponsals que á la major breuetat se serveixin enviar l' import dels periódichs que se 'ls han remés á fi de posar corrent nostre administració ab la marxa del periódich.

Lo folletí hont publiquem tot lo premiat en lo humorfístich certámen de *Lo Niu Guerrero*, comensá en lo número 8.

¡¡JA S' ACABA!!

Bastant greu me sab, mes tinch de dirho: ja 's van acabant las festas que deixaran grats recorts en la memoria dels catalans!.... Se 'n van pera tornar..... ¿quí sab quan? No podem dir fins l' any vinent perque nosaltres som aixís, ab un dia nos gastem lo que habem arraconat durant alguns anys y després ignorém si podrem recuperá lo perdut.

Mes sia com sia, las festas han sigut dignes de la ciutat dels *llors* y *llurs* y de las *as* y de las *es*.

Un sorprendent número de forasters han admirat á la pátria de Fivaller y nosaltres nos hem honrat ab la seva visita.

Los carrers y plassas han anat aqueixos dias plens de *gom á gom*. Y entre 'l bullici y la gatsara, acabem de pasar vuit dias mes com si res hagués succehit.

Prompte quedarà enrotllada de son natural silenci, y tornarà á seguir sa perturbada marxa la ciutat de los *Centàmens literaris*. (?)

Los Xiquets de Valls anirán á son poble á fer los castells, que 's forman y desforman lo mateix que las il·lusions dels homes. Las coplas ampurdanesas retornarán á sas llars y á nosaltres nos quedarà ofuscada memoria de tot lo popular y tradicional. Los gegants buscarán lo camí de *Corpus*, los nanos també, y aixís paulatinament, nos aniran deixant y 'ns tornarem á trovar com avans.

Si aixó es lo gosar, la ditxa y la verdadera felicitat, no se pera que nostre pare Adan havia de ser tan llaminer; que per l' aspre gust d' una poma volgués perdre tant de bé y tranquil·litat? Mes que hi farem l' home sempre peca de fluix y ell fou lo primer!

Francament la ditxa deuria ser eterna!

Moltas reflexions he fet aqueixos dias, mentres encantat anaba Rambla amunt y Rambla avall, contemplant la il·luminació, rodejat d' hermosas nenas, trovanme trasportat en mitx de un dels deliciosos quentos de *Las mil y una noche*. La Rambla me pareixia un sorprendent jardí mes deslumbrado que 'l de las Hespéridas, lo bon gust y la novetat de sos adornos me deleytaba, las encantadoras sílfides removian ma pensa voluptuosa, las diferentes conversas me feyan veurer lo mon tal com es, en fi, crech encare que haurá sigut un somni, ó il·lusió de un moment fantástich que tarda en desapareixer!

Si sempre fos aixís ¡Qué deliciosa fora la existencia!

Durant aqueixos dias habem vist lo avaro que á pesar de la seva idea culminant, no l' hi ha dolgut lo gastarse las solas de las botinas, passejant-se, lo hipócrita per mes que ha procurat treuerers la careta ab que 's cubreix, no ha lograt amagar la fesomia enmotllada de la careta; mes per aixó se ha passeijat passan desapercibit per la humanitat, lo envejós, ha procurat cubrirse de fingit carácter y també se ha deixat veurer per la Rambla confós ab los demés mortals, lo embustero ha recopilat en sa inmensa cartera

una distreta varietat de mentidas respecte de las firas y festas, fent cullita per tot l' any, lo vanitós, ha arribat á son extrem y se ha deixat veurer en lo seu apogeo, en una paraula la societat tota, se ha mostrat tal com es y ningú ha esmentat res.

Entre mitx del estrepitós acord de la música s' han confós las veus delirans de la humanitat disfrassada, tot ha sigut alegria, expansió, deliri en lo misteriós ball de la vida.

L' aymant ha pogut contemplar á sa bella aymia, en lo grau superlatiu de la hermosura. afanyanse en donarli mes provás d' amor. Las casadas han lograt captivar á son marit, y han pogut sortir á paseig fen *brasset* ab l' home que 'n tot l' any no las treu de sa casa; las solteras, han vist neixer sas esperansas, al escoltar la veu d' un *pollo* que 'ls ha dit que las estima; los joves han fet sas conquistas donantse mes tono que 'l mateix *D. Juan Tenorio*, alguna desconsolada viuda ha sapigut conquistar lo endormiscat cor d' un cèlibe que s' ha deixat pescar ab am, lo comers ha fet lo seu negoci, y los *cacos* han vist frustradas sas esperansas en un racó del *estaro*.

Las tendas han presentat sorprendents efectes y magnífichs géneros, formant diversas exposicions que han afirmat mes lo renom de nostro industria. La empresa del gas ha fet lo seu *agost*, los teatres han sigut atestats d' espectadors, y los empresaris han fet molt plenas riallas; lo foraster s' ha admirat al veurer que insensiblement se li vuidaban las butxacas per art mágich, lo *Pasa-calle* fou sorprendent, encare que algo *farolero* si hem de parlar cla y catalá, la professó com oficial fou lluhida, pero molt trencada y desarretglada com la literatura catalana; tot ha sigut digne de un poble, que posa sols las sevas esperansas en lo digne Ajuntament que 'l representa.

Descuydaba dir que en la professó se hi notá l' ausencia d' un *cèlebre violinista*, que no fa

— 60 —

De dia en dia n' ava creixent
Y mes hermosa s' anava fent,
molt mes hermosa!
Y un jorn va serne per mi d' amor
Quan la poncella va exclatá en flor
Quan ja fou rosa!

Regantla anava jo ab tot anhel:
Ayl sa hermosura, semblava un cel:
Era ditxos.
Tenint la rosa dins mon jardí;
Jo la besava cada mati
Un cop ó dos.

Vaig á besarla una matinada
Trobo la rosa, ja despullada
Pel vent traidor:
¿Perqué la rosa ne despullares
Oh! vent si ab ella te 'n emportares
Mon pobre cor?....

Y encar com befa, que fes de mi
Lo vent sas fullas feya segui
ab tot anhel.
Y trist ploraba mon cor, ploraba
Quan llurs despullas se 'n emportaba
Cami del cell!

JOAQUIM COMABELLA.

— 57 —

III.

La nit avansa, 'ls Saguntins, encare
juntats se entornan palpejant las tendas;
sas mullers nobles apilant sas prendas,
guardan ruinas:

— ¡Pot ser no torne!—diu la una trista:
— ¡Ell ja es cadavre!—diu un' altre y plora:
— ¡Tant pochs que quedan!—claman dalt y á l' hora
mil Saguntinas:

Y avall corrent se 'n va l' estol que guia
serpent de foch! que des lo cel sicsega,
y sona un corn, que la tempesta ofega
prop la feresa:

Y al trepinar los qué dormits escoltan,
brunzir de nou s' ouen los dards y llansas;
los dolls de sanch de las carnals venjansas
vers la sanch presa;

Y apunta l' auba y ja rellú lo ferro;
l' oliva y l' áyglá 'l tuf del greix regiran;
ja las mullers, dels Saguntins, oviran
morts sos esposos:

Las mares guaytan com sos fills rodolan;
los fills contemplan com sos pares finan;
y á llurs cabells, que rampats dits pentinan,
drets y sagnosos.

molt temps tocaba lo violon: no hi va anar perquè hi havia massa llum de gas.

Los carrers, lo major número, han sigut ben decorats, donant senyals de que los vehins han tret mes al sol que no tenen a l'ombra.

VICENS, BARUTA Y VALLS.

L' HOME.

XV.

LAS CAMAS.

fé tinch de dirvos que las camas me fan figa de tant caminar per aquesta ciutat tant ben guarnida.

Si n, he vist de camas aquets dias! Figureuse que plovia, y ya sabeu que cuan plou se veuen moltas camas, sobre tot molts balustres, camas tortas, camas de catre y camas de bróquil, y entre mitj aquellas camelas tan ben tornejas, cubertas ab una blanca mitja aguantada per una lliga-cama... pero fillets, un s' ho te de mirar y anarsen ab la cua entre camas.

Y quina idea donan las camas delo qu' es l' home!...

Per las camas hem conegut las classes de la barrejada societat!

Si algú te una cama que l' hi flaqueja ó que siga mes curta que l' altra, se l' hi diu coix, com qui diu faltat de silabas, y qui va ab un coix al cap del any.... ja ho saben. Ja veuen donchs la cama si porta cua.

Segons ab que s' cubreix la cama un home, se coneix qui es ell: aixis sempre hem pogut distingir las camas de un gitano que l' hi agrada portarlas cubertas ab un pantalon dels que apretan los jenolls, y s' aixamplan de abaix formant un embut cap per avall, com si indiqués la seva lley.

Aixis també distingim l' andalus, lo calavera, o pagés y lo senyó, y per la cama hem pogut també conèixer los Xiquets de Valls, que feren tots aquets dias han format castells al aire, propi de nostra terra, y al vespre han anat a reposar estirant las camas que son las que mes se queixan de la fatiga.

Aquets dias lo que mes ha treballat han sigut las camas.

Las del balladé caragolantse per los salons dels embelats, las del foraster, visitant tot lo curios de nostra Barcelona; las de una beata pobra, estantse dreta tot lo sant dia per no tenir un ral per la cadira, que s' ha volgut posar a preu de sello; las del calavera fent dugas horas de centinella per una modista, y fins las camas dels catres han aguantat mes carga que lo acostumat, per haberhi mes forasters que llits en la majoria de las casas.

Tot es cuestió de las camas; fins moltas vegadas ab un bany de camas nos allunyem una malaltia; perquè a tothom sab greu tenir una cama al cementiri ó quedarse flach de camas per aquells cassos que s' presentan devegadas en que un te de dir: Camas, ajudeume a corre.

Las camas son lo testimoni de las edats. Un jovenet no s' cansa de corre y pujar las escalas de quatre en quatre, aixis com un home de mitja edat, en cuestió de corre, ja s' hi pensa una mica mes, y finalment, los vells, a qui las camas fan figa, no poden corre y en prou feynas caminar fins arribar lo dia en que l' han de portar apoyantse als brassos de qui es mes fort de camas.

Com podrian anar sino tinguessen camas? y com podrian admirar aquellas ballarinas tant bonicas y que a tants golafres fan gastar la plata, prenent l' assiento a primera fila?

També diu lo refrá que «Qui no te memoria te de tenir camas.» per acreditar que fins son lo recurs que queda al flach de memoria y fins als presos los encadenan subjegantlos las camas a fi de que no puguin escapar-se, encara que moltas vegadas s, esposin a rompre s una cama, saltant una tapia mes llarga que las sevas camas.

Molt diria de las camas, perquè molt hi ha que dir, pero francament, no vull teni fama de llarch de camas y per lo tant crech que quedarán a bona mida tallantlas en aquest últim párraf, al mateix temps perquè desitjo alsarme per estirar una mica las camas.

JOSEPH VERDÍ.

CONCELL

A PERICO MATALASSÉ.

En ton sonet dedicat de la setmana passada, veig que t trovas capficat perquè t creus habé enganyat ab una dona mudada.

Creu, Perico, que m' admira, y no t vull fer torná roig; puig que al mon tot aixi s mira, totas son donas de fira y mudat tot fa mes goig.

No veus ara Barcelona, la dels empedrats ab clots, la que tants mals olors dona, y la que fins s' abandona oblidant certs racons?

Quants guarnits! No creus també per mes que sigui un bunyol, que enganya a tot forasté que s creu que aquí tot va bé, y aquí tot va com Deu vol?

Donchs lo mateix es la dona, no ets tú l' únich desgraciat, ho som tots, y ningú abona que la que la veus bufona sigui bufona en vritat.

Tot va ab las trampas devant, fins la professó ho indica; ab aixó no hi pensis tant si ls vehins van criticant, son vehins! y aixó ho explica.

Es aquesta sa missió, si fas bé tindran que di, si fas mal encar pitjó, procura, donchs, estar bó y no escoltis cap vehi.

Sols per alabar t serveix lo vehi de mes bons fins y si ab lo teu no ho compleix alabántehe tu mateix no necessitas vehins.

GESTUS.

EN LO CASTELL DE FOCHS.

Després de corre entre la munió de gent, la bola de que disparavan setanta mil pessas de fochs artificials.

Va dir un:

—Al menos hi ha setanta mil donas ara a n' aquí.

A lo que l' altre contesta:

—Donchs mira s' encendrán tantas pessas com donas hi ha.

BOMBO.

Lo Malaguenyo y l' Escuder son la gent que ho entenen.

Ells han comprés lo sigle en que tot es cuestió de Bombo: efectivament lo bombo del Escuder particularment, ha portat beneficis a son duenyó pera provar que una cosa sense bombo no te exit en lo sigle de las corridas de toros.

APLAUDIM LA IDEA.

Los senyors Marti y Barril inventors de las cubertas anunciadoras pera periódichs, han fet una tirada de cinch mil programass de las festas, en forma de libre que a pesar del lueso l' regalan als forasters. Ningú mes que dits senyors podian presentar un modo d' anunciar tant nou.

DIMECRES.

Mentres los clowns de la familia Martini feyan lo Don Elástico, entre lo foraster y un estudiant va mediar la següent conversa:

—¿Qué son de goma?

—No senyó.

—Y donchs, es ben estrany que s' estirin y s' arronsin.

—Oh!: tantas cosas hi ha que s' estiran y s' arronsan y no son de goma.

PERIÓDICHS.

Cada dia vénen nous periódichs a visitarnos, aixó demostra evidentment, que lo nostre setmanari es ben volgüt de todas las redaccions d' Espanya y d' algunas del estrager.

«Cadiz» se titula lo important é ilustrat periódich, que de nou hem rebut, la cual direcció corre a carech de la ilustre poetisa Donya Patrocini de Biedma y veu la llum pública en Cádiz.

Tornem cordialment nostre saludo, desitjant al visitant llarga vida.

A GESTUS.

Desitjo ferte un encàrrech ja qu' ets curios y trempat, y es, que visitis l' Aquarium, que hi ha a la vora del mar.

Arribas a Atarassanas, surts la porta de la Pau, y de cop veus tres barracas que tenen forma de.... Banyas.

La primera, Esposició, es de marisch dissecat; la segona vol ser gruta, la tercera, Res.... taurant.

Pero las dos no ofereixen cap cosa particular:

la del mitj, la semi-gruta, me sembla que t xocarà.

La part exterior figura en tota forma un rocam ahont en Dot y en Pahissa lo seu talent han mostrat.

Son obra las dos entradas de un pintoret valenciá que promet pero no dona per mes que pinta com cal.

Entra a dins, pero ls ulls tancan y no desitjes mirar rocas que parayguas semblan, obra de un pobre Thomás.

Y de peixos? si bé miras pot ser trobis un barat perquè la Pescateria es exposició mes gran.

Pero.... ¿qué faig? si tant conto casi no hi haurás d' aná.... Si tens quartos que t fan nosa veshi y.... llensarás dos rats.

PERICO MATALASSÉ

FRACASSOS.

—Vols veni als toros aquesta tarde Esteve?

—No puch noy, me falta la roba bona.

Y aixó?...

—Jo t diré: ahir al baixar de l tren vaig dar a un xicot la direcció de casa. encarregantli que m hi portés lo bagul, hont hi tenia la roba, y....

—Encara l' esperas, vritat?

—Es clá.

—Vaja no m fassis riurer.

—Ay, ay, ¿perqué?

—Perque t ha enganyat y no veurás mes ni a ell ni al bagul.

—Si, home si, no tinguís por que falti, com qu' encare l' hi haig de pagar los vuit rals que m va demanar per portármel.

Un foraster miraba embabiecat a un que feya jochs de mans.—

Al poch rato, lo prestidigitador, ab la mes fina habilitat va fer sortir un objecte negrés de dins un embut.

Al véurel, nostre foraster esclatá una rialla dibent a lo trampista:—Vaija tórnim lo mitjot perquè no me l ha sapigut pendre ab prou dissimulo.—

—Com s' entén lo vostre mitjot, si aixó es una pilota de goma.

Ay pobre de mi, esclamá l' pobre home tornantse groch, y jo que no deya rés pensantme qu' era voste qui me l prenia de la butxaca.

—Oncle, sab quina hora senyala aquest rellotje?

—Apenas conech los de l nostre poble y vols qu' entengui ls de Barcelona.—

Ma!! Quina olor que fa aquesta truita! ¿Qué s ab seba?

—Fuitg home! Ab seba no faria tanta olor.

—Donchs ab qué?

—Ab aigua de colonia.

Escolten pare; aquest any no us pendrán los quartos com antay, perquè segons diuen l' Ajuntament de Barcelona ha fet posar bossal a tots los cacos a fi de que no puguin mossegar cap butxaca.

FRANCISCO CLARASSÓ.

LA GRESCA.

Recomanem a nostres lectors que no s descuydin de passar per la llibreria de Victor Perez, Canaletas 5. a gastar un ralet per l almanach La gresca plena de mispejants caricaturas, criticas, Cuentos, versos humorísticos, etc, etc, ademes de la guia dels carrers de Barcelona.

LOS GUERRERS.

De demà diumenje en vuit comensan á declarar la guerra en lo teatre de la Comedia.

Sabém que será una campanya que no hi faltarán municions puig molts fabricants (de versos) estant trevallant pera tirar unas quantas balas de... ¡¡¡pa-per!!!

També comensa de demà en quinze la companyia del Sr. Panadés en lo Bon Retiro; ahont diuhen que hi haurá molts estrenos, sobre tot de pessas.

POESIAS.

Ab molt gust traduhim de *La Linterna de Gracia*, las següents ratllas.

«Sabem que lo jóve poeta D. Enrich Franco, está traduhint al catalá las poesias de Gustavo Adolfo Becquer, las que formarán un tomo que prompte veurá la llum pública.

»Habem tingut lo gust de llegirne algunas y podem afirmar á nostres lectors, que en res desdihuen del original, puig lo traductor ha sapigut sortir ayros de totas ellas: sense deixar de conservar per aixó lo mateix metro y estructura que en aquellas se trova.

Li donem nostre cordial enhorabona.»

Aixó diu *La Linterna* y nosaltres també celebrém la idea de nostre estimat amich, á qui desitjem bon acert y fortuna.

COL-LEGI DE SANT LLUIS GONZAGA.

Aixís se titula 'l nou col·legi del carrer de Lauria, número 48, primer, que desd lo primer de Octubre s'obrirá en l' Ensanche, del que ja parlábam en nostre número anterior.

Son intel·ligent director, D. Francisco Pinyol, ha tingut la galanteria de remetrems un prospecte, hont bé 's comprent que no desdirá de qui ha sigut ja director de Instituts y Col·legis de 1.ª y 2.ª ensenyanza.

També desd lo primer d' Octubre, obrirá classes de caligrafia y cromo-caligrafia, nostre amich En Pere Elias, ventatjosament conegut per sos rasgos.

Al carrer de Escudillers, 5, 7, y 9, pis 4, trovarán ls jóve artista mes trempat que un ginjol.

MISERIAS HUMANAS.

Per fi han arribat las festas, las firas ja han arribat, sembla un palau Barcelona tant bonich, tant adornat; y en mitj de tanta gannzara de tants llums y guirigall, los pobres Mestres d' estudi..... ma noy que 's divertiran.

FRANCISCO CLARASSÓ.

UN BON PARTIT.

Deya una mossa molt caya que de tant xicot no té.

—¿No soch tant curra? y donchs, vaya, ¿per qué no trovo un sumé?

¿Per qué si á un rich vull cassá, que ja m' ha vist me contesta? ¡Tanta festa qu' ara 's fá y jo may estich de festa!....

Enfestado ja 'm mareja, que ab las festas qu' ara hi ha jo no trovo qui 'm festeja ni tinch ab qui festeja.—

Y al moment que deya aixó de las festas dihent mil pestas, va passá un gosset bufó y comensá á ferli festas.

JOSEPH CAMPANÁ.

EN LA VOLTA DE EN BERNARDINO.

Un foraster al veurer aquell ninot que parodia la Miss Lurline dins l' Aquarium, va dir:

—¡Gran mal d' estars 'hi tant temps! ¡Com que no hi ha aygua!....

PROSPECTO HUMORÍSTICO.

Ab aquest titol aca'em de rebre un periódich que per la originalitat en la inserció dels anuncis, creyém ha de lograr ab ventatja sa missió.

Com los beneficis que pot rendir dita publicació 's destinan á un fi altament lloable com es lo foment de la instrucció, nos permetém recomanarlo eficazment á nostres lectors y al públich en general.

EN LA PROFESSÓ.

Passaba En Napoleon, fotógrafo, y aprop En Canonje, quan se va sentir un que deya:

—«Si En Canonje volgués ja tindria 'l Napoleon á la butaca!»

A MA DESGRACIA.

Una hermosa pageseta mes que las flors agraciada, 'm mirá..... vaig dir «L' estimo» y 'm firá..... d' una carbassa:

Si diuhen que no hi han robos jo lo contrari 'ls diré, que una nena forastera va robarme... lo cervell.

Si 'ls llums donan alegria á mi van dar-me tristor, perquè jo y una morena desitjabam... la foscó.

Quan nava á provar l'aditua lo meu llabi assedegat, ensengueren la llum Gramme alli en la Plassa Real.

TERENCI

ALELUYA.

Créyem que habia'mort la ignocenta «Papallona» cremada de haber caygut voltant la llum pública y per fi l' hem vist que volgüent passar de la primera volada ha sortit ab una ala per insultarnos neciament, dientnos que 'ns hem educat entre talers ó fàbricas y que per lo tant no som personas de urbanitat.

Ara ja ho saben; per aquesta gent los obrers que ab los talers y fàbricas refán lo progrés del mon, no tenen modos: pero

Perdoneu als ignorants que no saben lo que 's fan.

Paraulas de Jesucrist.

No es de estranyar que 'ls Jochs Florals l' amohin tant, puig que las Flors tenen espinas y La Papallona precisament s' hi te de punxar cada vegada que intenti ficarhi la poteta

La nova resurrecció mitja se 'ns ha assegurat que es deguda á qui de aquí en endavant pastelejará la coca.

Al campo don Nuño voy donde procaros espero....

MISTERI.

Lo Jurat nombrat per lo Niu Guerrer no ha trovat composicions per donar ni premi, ni accessit, ni menció.

—Hombre, y que jurao ma delicao!!!!....

PASTEL.

En lo certámen del Col·legi Mercantil no han publicat la lista de las composicions rebudas..... ¿per qué?

Cosas veredes el Cid que farán hablar las piedras.

DEBIA SER GUAPA.

—¿Ahont vas Perét tan suat?

—Ja estich tip de Barcelona!...

—¿Y aixó?

—Estich desesperat.

—Explicat; que t' ha passat?

—Que ahir vaig perdre la dona.

J. CLARASSÓ.

¡Y TANT QUE MENJO!!

¡Qué estás magre! 'm diu la raspa,

com si jo res ne valgués,

y es que com eila es tant ample

¡vol marit que ocupi mes.

JOSEPH CAMDERRÓS.

GANGAS.

I.

Una noya de Cervera á nostras firas vingué; la firá un carrabiné de una nina ploranera.

II.

Un pagés d' aquets que 'n tenen per las festas va baixar, y al embobarse en la Rambla los cuartos l' hi van pispá. Al contarho en lo seu poble per tonto 'l tingue tothom, puig deyan—¿Cóm no ho vas veure habenthi tanta claror?....

Dª FULANA DE TAL.

Si la noticia es lu dúas y no tersa qui ho ha dit lu que hi ha misteri al tot del col·legi Mercantil.

TOSSINAYRE.

Es la verola ma mare me semblo á n' als empedrats y al devant d'est setmanari també 'm veuras colocat.

UN FORASTER.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural lo sabrán dissapte próxim si no l' han endevinat.

NOM DE LA FLOR NATURAL.

DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

PRO—FES—SONS—

NOM DE LA ANTERIOR

REINA DE LA FESTA.

Donya endavinalla PERA.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI DE AQUESTOS «JOCHS FLORALS»

De las composicions rebudas en secretaria fins á las 12 del mitj dia del dimecres anterior, ha resultat lo següent

JUDICI DEL CONSISTORI.

Premi de prosa: Los peus (A la vritat vos dich, etc.)—Accessit: Los peus (Ab tino y reflexió, etc.)—Menció: Los peus (Aquestas parts... etc.)—Lo ventre (1)—Los dits.—Literatura y toros.

Premi de vers: Epitalami.—Accessit: La pajarera.—No es tan bell.—Ditxós estiu.—A Sant Cipriá dels alls.—Menció: Melangia.—Flors y espinas.—Planys de una viuda.—Variable.—Sols per tu.—A ma patria.—L' oruga y lo colegial.—Amor.—A Elisba.—Desengany.

Premi d' humor: La plassa Real.—Accessit: Ser massa bo.—Lo plany de la Papallona.—Menció: Bon' hora.—Un paper.—No 'l destorbi.—Cuento possible.—Una prova.—Cosas de dona.—Ben dit y mal entés.—A una ingrata.—Epitafis.—Dá.—Las figas.—Cançons (á molts).—L' as.—Relliscada.—Barrejas.—Un cuadro poetich.—Ab motiu.—Un sort que sent.—Un banyut.

Carbassa.—Cançons (á certas).—Pelas.—Lo poeta figurat.—A una coqueta (2).—Cançons (á varias).—Generala.—A Sant Boy.—Amor.—L' arbre y la fruita.—A una ingrata.—Sonet.—Maaymada.—Bon traductor.—A.....—A monamich E. R.—Madrigal.—A Mr. Bidel (3).—Un ram.—Pensaments.—Pobreta.—Cançons (á una Roseta).—Lo jardiner.—Lo gos y lo gat.—Canxó á una.—Dom lo si y soch ditxós.—Dolora á A. S.—A la mort.—Un xasco molt salat.—La heretat.—M' ho sembla.—Va, que vá?—Ja es saber mol.—La ignocencia.—Cançons (á una papallona).—Cuento.—Bona resposta.—A una pastoreta.—Soletat.—Sellos y correus.—Lo que voldriam.—Epitafi.—Cassas al vol.—Uncas.—T' ho diré.—Baco no admet ases.—Cançons (á la xicota).—Un lluminarias.—Plor dols y plor amarch.—Ignorancia.—A mitjas.—S' explica.—Punts.—Dolora (flors).—Sonet.

Recomaném que envihen humoristich perque rebém massa sério y lo setmanari te de delectar. Lo que 's fa publich pera satisfacció dels interessats.

LO SECRETARI.

(1) Al rebre aquet teniam lo insertat en lo número anterior.
(2) No fassi may sonets en aguts.
(3) ha dit mol.

Secretaria: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 3, LLIBRERIA.

Barcelona: Estampa de Pere Casanovas y C.^a Riera Alta. 11.